

ה"ת 16516/08/21 - אור שוקרון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום ברמלה

ה"ת 16516-08-21 שוקרון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת קרן וקסלר
המבקש	אור שוקרון
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה להשבת תפוס לפי סעיף 34 בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט- 1969 (להלן: "פקודת סדר הדין הפלילי")

המבקש הוא הבעלים הרשומים של רכב מסוג BMW מ.ר 333-30-101 (להלן: "הרכב").

במסגרת כתב האישום שהוגש בת.פ 55131-07-21 כנגד אמין אל ג'רושי ואברהים אלחדור (להלן: "הנאשמים"), נטען כי האחרונים ביצעו בשתי הזדמנויות שונות, במועדים 9.7.2021 ו- 10.7.2021 עבירות פציעה כשעברין מזויין בצוותא חדא - לפי סעיפים 335(א)(1) ו- 29(א) בחוק העונשין, תשל"ז- 1977 ועבירות נוספות, תוך שהם עושים שימוש ברכב לצורך ביצוע העבירות.

לפיכך ובהתאם לסעיף 39 בפקודת סדר הדין הפלילי הודיעה המאשימה, המשיבה כאן, כי תבקש לחלט את הרכב.

בבקשה בכתב ובדיון בפניי נטען, שלמבקש אין קשר עם הנאשמים. גיסו של הנאשם 1, חמזה, הוא שותפו של המבקש והמבקש התיר לו להשתמש ברכב אולם המבקש לא ידע שאדם נוסף נהג ברכב, מי הוא אותו אדם או היכן הוא נמצא וממילא לא ידע שבוצעו באמצעות הרכב עבירות.

כן נטען, כי הרכב נרכש לאחר קבלת הלוואה בסך 400,000 ₪, הוא משועבד לבנק הפועלים עד לסילוק ההלוואה ונכון להיום עומד סכום החוב על סך של 167,793 ₪. בנסיבות אלה, בשים לב לכך שהסכום ששולם עבור הרכב קטן משמעותית מסכום החוב, למעשה לא ניתן יהיה לחלט את הרכב שכן לבנק זכות ראשונים הגוברת על זכות החילוט.

ב"כ המבקש הסכים להפקיד ערובות תמורת שחרור הרכב, אולם ביקש שיינתן משקל להיותו של הרכב משועבד לבנק ולאפשרות שהמבקש עשוי להפסיק לשלם את ההלוואה לטובת מימון רכישת הרכב.

לטענת המשיבה, אין מקום להשיב את הרכב למבקש, שכן המשיב אמנם הוא הבעלים הרשומים של הרכב אולם בפועל אינו עושה בו שימוש ומזה תקופה ארוכה נמצא הרכב אצל חמזה.

מחומר הראיות עולה כי למעשה אין למבקש כל שליטה ברכב, הרכב עובר מיד ליד וכל הכפר (ג'ואריש) עושה בו שימוש.

המשיבה הסכימה להשבת הרכב למבקש אולם ביקשה כי הדבר יעשה בכפוף לתנאים שנקבעו בפסיקה, קרי, הפקדה כספית שלא תפחת מ- 30% משווי הרכב.

המחלוקת בין הצדדים מצומצמת שכן גם ב"כ המבקש מסכים להפקדת ערובה כספית תמורת שחרור הרכב, כך שנותר להכריע בדבר סכום ההפקדה.

בעניין זה נפסק לאחרונה במסגרת בש"פ 2346/21 **ראמי עמר נ' חברת מימון ישיר מקבוצת ישיר 2006 בע"מ** **ואחרים** [14.7.2021]) כי את גובה ההפקדה הדרושה לצורך שחרור רכב תפוס יש לגזור משווי המלא של הרכב ואין לערוך אבחנה בין רכב שנרכש תוך תשלום תמורה מלאה לבין רכב שמשמש כבטוחה כנגד הלוואה ששימשה לרכישתו. לצד זאת, היותו של רכב משועבד עשויה לשמש כשיקול בנוגע לסכום ההפקדה.

הצדדים העבירו הודעה מוסכמת לפי שווי הרכב היום מוערך בסכום של 245,000 ₪.

נוכח כלל האמור, לאחר ששקלתי כי הרכב משועבד, כי נותרה למבקש יתרה לסילוק תשלום ההלוואה בסך של כ- 167,000 ₪, את העובדה שהמבקש איננו נאשם בתיק ולא יוחסה לו מעורבות במעשים, כמו גם את הטענה, שלא נסתרה, לפיה המבקש לא התיר לנאשמים באופן מפורש לנהוג ברכב והוא לא ידע על מעשיהם, אני מורה למשיבה להחזיר למבקש את הרכב בכפוף למילוי התנאים המפורטים להלן:

- א. הפקדה כספית בסך 50,000 ₪.
- ב. ייאסר על המבקש לבצע כל דיספוזיציה ברכב עד להחלטה אחרת. לצורך כך יירשמו שעבודים על הרכב לטובת המדינה במשרד הרישוי ואצל רשם המשכונות.
- ג. המבקש יבטח את הרכב בביטוח מקיף והמדינה תהיה המוטב הראשון או השני לאחר בעל המשכון.
- ד. המבקש יחתום על התחייבות עצמית בסך של 245,000 ₪.
- ה. תיחתם ערבות צד ג' בסך 245,000 ₪.

עמוד 2

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"א, 30 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.